

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 393/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 kwietnia 2021 roku w sprawie sygn. akt II K 729/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	*}		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w następstwie obrazy art. 7 k.p.k. i dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i nie uwzględnienia w należyтым stopniu okoliczności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>przemawiających na korzyść skazanego - opinii o skazanym, związku czasowego i przedmiotowego pomiędzy czynami oraz sytuacji osobistej skazanego i oceny jego zachowania po popełnieniu czynów co doprowadziło do niezastosowania przez sąd zasady pełnej absorpcji i pomimo że zdaniem skarżącego, za jej zastosowaniem przemawiała pozytywna prognoza kryminologiczna - którą należy postawić wobec skazanego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przede wszystkim, Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnych rzeczowych i celnych argumentów, które dyskwalifikowałyby stanowisko Sądu I instancji w zakresie ustalonych faktów oraz oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Bowiern analiza materiału dowodowego sprawy nie stwarza w żadnej mierze podstaw</p>				

do uznania -
o czym będzie
mowa szczegółowo
poniżej - że
sąd miałby dokonać
dowolnej oceny
dowodów w zakresie
przewidzianym w
zarzucie. Sąd
Rejonowy
przeprowadził
postępowanie
dowodowe w sposób
prawidłowy i trafnie
ocenił zgromadzone
w sprawie dowody
(w postaci
dokumentów),
rozważył wszystkie
ustalone na ich
podstawie
okoliczności, a swoje
przekonanie co do
ich wiarygodności
- w sensie
pozytywnym i
negatywnym -
logicznie i
wyczerpująco
umotywował w
pisemnych
motywach
orzeczenia, przy
czym uczynił to
z uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego.

Natomiast zauważyć
należy, iż z treści
apelacji obrońcy
skazanego wynika,
że w istocie
rzeczy kwestionuje
on orzeczoną wobec
skazanego karę
łączą. W związku
z tym zważyć
należy, iż zgodnie z

utrwalonym
orzecnictwem,
zmiana kary w
instancji
odwoławczej jest
możliwa tylko wtedy,
gdy kara
wymierzona przez
Sąd I instancji jest
rażąco
niewspółmierna. Nie
może więc
następować w
każdym wypadku, w
którym jest możliwa
wedle własnej oceny
Sądu odwoławczego,
lecz wtedy tylko,
gdy kara orzeczona
nie daje się
zaakceptować z
powodu różnicy
pomiędzy nią, a
karą sprawiedliwą,
różnicy o randze
zasadniczej i rażącej,
wręcz „bijącej w
oczy”. Sąd
odwoławczy nie
może zatem
dokonywać korekty
kary o
charakterze „kwestyjnym”,
np. o 1 - 2
miesiące, przy karze
pobawienia wolności
wymierzonej w
latach (por. wyrok
Sądu Najwyższego
z dnia 04.07.1972
r., V KRN 230/72,
opubl. LEX Nr
21497; wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
02.02.1995 r., opubl.
KZS 4/96 poz.
42; wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Krakowie z dnia
21.09.2000 r., II

AKa 154/00, opubl.
KZS 2000/10/37).

Zważyć też trzeba, że decydujące znaczenie dla wymiaru kary łącznej mają przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Natomiast wypracowane wcześniej przez orzecznictwo i doktrynę koncepcje wymiaru kary łącznej w oparciu o bliższą, lub dalszą więź przedmiotowo – podmiotową i czasowo – przestrzenną, zachodzącą pomiędzy poszczególnymi czynami jednostkowymi, także mogą mieć tu znaczenie, jednakże, co najwyżej, pomocnicze. Bowiem kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy. Stanowi ona wyraz potępienia w

stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśla nieopłacalność przestępczej działalności. Z drugiej strony, orzeczona kara łączna powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania. W procesie orzekania kary łącznej sąd powinien mieć na względzie, czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości, czy też przeciwnie – w imię racjonalizacji karania, wskazują na konieczność pochłonięcia części kar. Stosowanie zatem kumulacji albo absorpcji, jako że są to rozwiązania skrajne, wymaga istnienia szczególnych przesłanek przemawiających za jednym, albo drugim rozstrzygnięciem.

Jak słusznie wskazał Sąd meriti w niniejszej sprawie, brak przesłanek do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Nie jest nią, ani dotychczasowa linia życiowa skazanego,

ani relacje pomiędzy czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Wymiar kary łącznej orzeczonej w oparciu o zasadę absorpcji, to przypadek wymagający wyjątkowo korzystnych i łagodzących okoliczności po stronie sprawcy. Przy wymierzaniu kary łącznej (gdzie łączeniu podlegały kara łączna 2 lat ograniczenia wolności - co do której zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności - oraz kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, kara 1 roku pozbawienia wolności i kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności), zastosowanie zaś zasady pełnej absorpcji, nie jest też żadnym obowiązkiem sądu orzekającego, czy też punktem wyjścia przy dokonywaniu prawidłowej oceny wymiaru kary łącznej. Jest przy tym oczywiste, że orzeczenie kary łącznej, nie musi przynosić skazanemu korzyści,

to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23.03.2016 r. IV KK 70/16, Legalis Nr 1444864). Tym samym, w ślad za Sądem pierwszej instancji wskazać należy, iż skazany jest osobą wielokrotnie karaną. Przy czym, przestępstwa za które wymierzono kary podlegające łączeniu to czyny między innymi przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, oraz przeciwko prawidłowemu funkcjonowaniu instytucji państwowych i samorządu terytorialnego (główny przedmiot ochrony) oraz godności funkcjonariusza publicznego i osoby przybranej mu do pomocy (dodatkowy przedmiot ochrony), a w związku z tym, sposób ich popełnienia był odmienny. Prawidłowo zatem uznał Sąd I instancji, iż nie istnieje ścisły związek między tymi przestępstwami.

Zważyć też należy, iż skazany przebywając w izolacji penitencjarnej prezentuje deklaratywnie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, a zachowanie jego oceniono - uwzględniając, że był kilkanaście razy nagradzany regulaminowo 28 razy i raz karany - jako właściwe, co również znajduje odzwierciedlenie w wymiarze orzeczonej kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w pełni przychylił się do stanowiska Sądu I instancji, iż zarówno względem celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i brak ścisłego związku przedmiotowo - podmiotowego oraz czasowo - przestrzennego w przypadku wyroków podlegających

<p>łączeniu, wskazanych w punktach I, II, IV i V wykluczał zastosowanie wobec skazanego zasady całkowitej absorpcji (w przypadku orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności), obligował natomiast do przyjęcia zasady zbliżonej do zasady częściowej absorpcji. Należy podnieść, że orzeczenie kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji nie tylko byłoby nieuzasadnione w świetle przytoczonych okoliczności, ale też przyczyniłoby się do wyrobienia w skazanym mylnego przekonania, że wielość przestępstw popłaca.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Argumentacja Sądu meriti co do wyboru zasady wymiaru kary łącznej zasługuje na aprobatę, o czym była mowa w rubryce powyżej, a w związku z tym wyrok w tym zakresie słuszny, a apelacja obrońcy skazanego S. D. bezzasadna.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć zawartych w wyroku.</p>		

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
Sąd Odwoławczy nie dopatrył się żadnych podstaw do podzielenia zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy skazanego (szczegółowo z powodów wskazanych w punkcie 3.1.) i dlatego zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu S. D. w postępowaniu odwoławczym zasądzone zostały na rzecz obrońcy z urzędu na podstawie § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18 z późn. zm.).</p>	
3	<p>W oparciu o przepisy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi</p>	

	zmianami), mając na względzie sytuację osobistą (długotrwały pobyt w izolacji penitencjarnej) i możliwości finansowe skazanego S. D. (aktualnie brak dochodów), Sąd Okręgowy zwolnił go od obowiązku wnoszenia opłaty za drugą instancję oraz od obowiązku zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego S. D..	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 kwietnia 2021 roku w sprawie sygn. akt II K 729/20.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana